

Husk Deres Brændselsordre.

Juleaften lukker Kullagrene Kl. 1. Bestillinger bedes derfor venligt indsendt senest den **23. December**, for at disse kan ekspederes i god Tid.

Valdemar Lützen.

Skal tað vera veitsla,

stór ella litil, so fáa tit alt ið tørvur:

kjót, pálegg, allar matvørur,
góðar og biligar frá

Smæruni.

SS. „TJALDUR“

fer av Tórshavn sunnumorgunin 18. december kl. 9 til Keypmannahavnar um Tvoroyri og Vág.

P.F. SKIPAFELAGIÐ FØROYAR.

Allur kjøtmatur

fæst bestur úr

KJØT.

Telefon 128.

Tinganest, jólagávur og góðgæti

keypur alt ferðafólk lættast og best i Bringsnagøtu.
Ull og klútar takast i høti til hægsta pris.

Tlf. 24. **Katrina Christiansen.**

Nýggj kapitalistisk álop á Arbeiðaranna trolldrift á Tvoroyri.

Litla „e“ í „Dimmalætting“ byrjar álop síni við blikkpengum og lønsedum, sum vit javnaðarmenn skulu hava havt so illt í eygunum av. Ja, tað var ein tíð, tá blikkpengar vórðu nýttir her á landi. Tann tíðin er farið, og vit javnaðarmenn tælla, at farið skal verða farið. Lønsedlar og tilfíkt florerar óivað við sama lag sum fyrr. Ella er tað eisini avlagt? — ja, so er tað jú á betri leið, og so er eingin grund til at tala meira um tað. Men sum tað sigst í fátíttinum: »Okkurt skal vera til ífylis« — ja, og okkurt skal nýtast til proppar í kapitalistakónónunum omaná tað grova krútið, sum dundra skal móti arbeiðaranna fyrirkomum. Hesa ferð er tað

Arbeiðaranna trolardrift á Tvoroyri, sum ættanin er at humbardera.

Eg veit ikki, hvussu sterkur hesin arbeiðaraskansin á Tvoroyri er. Hann er jú bygdur uppá lán, og tað vita kapitalistarnir. Teir halda, at hann tolir ikki mong skot — serliga tá ið hann verður skotin frá fleiri síðum í senn. Teir lupu á í »Føroyatíðindi« fyrri stultum; men tað eydnaðist at avvisa álopin. Tað hevði »Dimma« ikki ventað, og vit javnaðarmenn tælla, at farið skal verða farið. Lønsedlar og tilfíkt florerar óivað við sama lag sum fyrr. Ella er tað eisini avlagt? — ja, so er tað jú á betri leið, og so er eingin grund til at tala meira um tað. Men sum tað sigst í fátíttinum: »Okkurt skal vera til ífylis« — ja, og okkurt skal nýtast til proppar í kapitalistakónónunum omaná tað grova krútið, sum dundra skal móti arbeiðaranna fyrirkomum. Hesa ferð er tað

Arbeiðaranna trolardrift á Tvoroyri, sum ættanin er at humbardera. Eg veit ikki, hvussu sterkur hesin arbeiðaraskansin á Tvoroyri er. Hann er jú bygdur uppá lán, og tað vita kapitalistarnir. Teir halda, at hann tolir ikki mong skot — serliga tá ið hann verður skotin frá fleiri síðum í senn. Teir lupu á í »Føroyatíðindi« fyrri stultum; men tað eydnaðist at avvisa álopin. Tað hevði »Dimma« ikki ventað, og vit javnaðarmenn tælla, at farið skal verða farið. Lønsedlar og tilfíkt florerar óivað við sama lag sum fyrr. Ella er tað eisini avlagt? — ja, so er tað jú á betri leið, og so er eingin grund til at tala meira um tað. Men sum tað sigst í fátíttinum: »Okkurt skal vera til ífylis« — ja, og okkurt skal nýtast til proppar í kapitalistakónónunum omaná tað grova krútið, sum dundra skal móti arbeiðaranna fyrirkomum. Hesa ferð er tað

ella skal nýtast til at útíðna driftina við. Aðraleiðis við teim privatkapitalistisku fyrirkomum, sum býta út millum arvingar og samtíðis ofta og títt verður nýtt sum forsýrgilsanaltar fyrri alla familjuna bæði synir, dóttur, verðsynir, verðdóttur, abbaðon og halan allan samlan — innlil arvingarnir skræða skinnid av bjørnini og hvør fer við stum petti. Alt, ið okkara fiskimenn hava vágað livið fyrri, fer millum kapitalistiskar damur og harrar, sum liva fint av annars sveitta-dropum.

Teir gomlu og sjúku fiskimenn og arbeiðarar, sum ikki orka at sleipa og træla meira, leirra kor kenna vit. Teirra lagna minnir um hin útstlta hestin, sum ikki orkar at tæna bóndanum longur. Tað er bara tann munur, at onkur hevur so gott hjartalag fyrri hestinum, at hann sleppur honum frá at liva eitt so lungursfult liv, sum arbeiðarin og fiski-maðurin ofta og títt má liva.

Tað kann tí ikki annað enn osa fólk upp, tá ið tey lesa, hvussu eyn, ið gamla »Dimmalætting« leist at vera xvir tað, at hjálparkassin á Tvoroyri, tá ið eingin peningur var í kassanum, gav einum sjúkum manni 15 kr. í transport um vikuna at keypa fyrri í arbeiðaranna krambúð har á plássinum. Hvorjir aðrir hjálpikassar í Føroyum lata 15 kr. um vikuna. At har liggur nakad aftanfyrri, skilja oð, sum vita, hvussu tigandi og folilsleys, ið »Dimmalætting« hevur vent hitt blinda eygað og hitt deyva oyrað til tey sjúku og gomlu, sum kringum Føroya-land hava liðið armóð og neyð, meðan hjartaleyks sóknarstýrir ráddu fyrri, um tey vildu lata nokur oyru sum ellisstudning. At nakad liggur aftanfyrri, skilja oð tey, sum minnst, hvussu »Dimma« eins og onnur kapitalista blóð við hondum og fótum bardist ímóti okkum javnaðarmonnum, tá ið vit á fyrsta sinni reistu kravið um at fáa ellisrentulógina at umfata Føroyar. At afturhaldsmenn í oðrum forum góvu eftir, kom einans av, at fólkid — veljarnir — vundu sær frá afturhalds-flokkunum og fylktust meira og meira um javnaðarpolitikkin, sum er slittloksins politikkur.

Aftanfyrri álopin liggur vónin um at kunna fáa fólk á Tvoroyri at venda sær frá arbeiðar-anna krambúð, arbeiðaranna rorstuni og arbeiðaranna áltis-manni P. M. Dam, sum má standa fyrri skotum eisini í hesum fori, sjálvt um sannleikin er tann, at P. M. Dam ikki er linur av stýrinum fyrri Tvoroyra hjálparkassin og ongan lut eigur í, at peningaviðurskiptini hjá Tvoroyrar kommunu eru soleiðis, at peningur ikki altíð er tókur at rinda teim gomlu og sjúku, sum Tvoroyrar sóknarstýri og hjálparkassi royndu at hjálpa so væl sum gjørligt, nógv betri enn mangar aðrar kommunur í Føroyum, har ið eingin hjálp er at fáa, kontant ella pr. transport.

Já, gamla »Dimma« er komin í tað kapitalistiska selskap, har hon hoyrir heima, tá ið hon

sum fjórði maður styðjar teir triggjar kapitalistaorindasveinar, sum kappast um at fylla »Føroyatíðindi« við álopum móti A. T. og P. M. Dam, og sum nú tveita skarn eftir mær, tí eg tók A. T. í forsvor.

Tað, ið »e« forði fram, er soleiðis vordid, at eg vil svara á tað. Tiverri kann tað sama ikki sigast um ta óhumskuna, sum ein innsendari undir merk-inum »G« spýði úr sær í seinasta »Føroyatíðindi«. Tað var fult brigt úr enda í annan og púra einki annað. Kunnu lesarar »Føroyatíðindis« finna stuttleika í at lesa slíkt, so megu teir um tað. Vit vilja ikki varta okkara lesarar upp við líkandi lestrum.

Vit vilja bara lata viðkomandi vita, at vit harma hann, at hann einki betri hevur at offra sín evnir til. Hann sigur seg at vera ein partnari í A. T. og at hoyra til slittfólkid í Føroyum. So mikið storri svikjari er hann, og so mikið longur er hann komin inn á villar leiðir. Er tað av fákunna, so er tað harniligt; men er tað av oðrum grundum, so er tað túsuð ferðir verri.

J. H. Danbjørg.

Brúkið Duzaine-Hansen's „Twilfit“
mjadnahaldarar og korsettir.

Fáast einans í

SÓLJUNI

Tel. 156.

Tel. 156.

TUBBAK:
„TERNAN“

Grót- amboð

eru at fáa hjá

Jacob Johansen

**GALLE & JESSEN'S
CHOKOLADER**

en gros

Fa. HANS JOENSEN

Tlf. 18.

Tlf. 18.

**Kaffi, te,
cacao:**
„TERNAN“

Til Sóljuna Tlf. 156.
eru komnir nýggir,
modernaðir **HATTAR**
við „Tjaldrinum“.

Eisini hava vit smágentuhattar í øllum litum og støddum.

Ensa eftir heilsuni!
Et Smørikal!

Molia — Skálavík

Radiotala Chr. Jensens

(Forts.)

Denne Lov, der som nævnt traadte i Kraft den 1. Januar 1937, skulde jo kunne fremkalde en Forandring i Arbejderne ufríe Forhold; men det gælder her, som i saa mange andre Forhold i Livet, at der ingen Mulighed er for i Praksis at gennemføre Lovenes Forudsætninger, saafremt Arbejderne ikke har Forstaelsen af, at man kun gennem faglige Sammenslutninger og ved indenfor disse at vælge Repræsentanter, der kan give Udtryk for den faglige Opfattelse af Tingene, kan have de Rettigheder, som Lovene hjemler.

Vi kender det jo fra vore egne Omraader, baade hvor det gælder Overholdelsen af de kollektive Overenskomster, og hvor det gælder Overholdelse af Bestemmelserne i Lovene, f. Eks. »Lov om Forbud mod Overarbejde« og »Lov om Ferie med Løn«. — Kun naar stærke faglige Organisationer staar bag Arbejderne, kan saadanne Bestemmelser adlyttes for Arbejderne paa en saadan Maade, som Lovenes Vedtagelse forudsætter.

De Henvendelser, som De samvirkende Fagforbund har modtaget fra de færøiske Arbejdere om at yde økonomisk Støtte til enkelte Fagforeninger til Genneførelsen af disses Kamp for Opnaelsen af Lønudbetaling i Kontanter, har medført, at De samvirkende Fagforbund ansaa det for rigtigst at delegere en Repræsentant for Fagbevegelsen her i Landet, for at denne paa Øerne kunde forhandle nærmere med de enkelte Fagforeninger og deres Repræsentanter om Oprettelsen af en mere intim Sammenslutning mellem dem og de øvrige Arbejdere i vort Land. — Hensigten med en saadan Forhandling paa Stedet var ogsaa en Sammenslutning af Organisationerne, saaledes at man i Fremtiden kunde yde Arbejderne paa Færøerne en virkningsfuld Støtte til økonomisk og kulturel Højnelse af deres Kaar.

De meget vanskelige Erhvervsforhold, der gør sig gældende paa Færøerne, forøges derved, at en vis Del af Overklassen i deres politiske Kamp agiterer for Færøernes Løsrivelse fra Danmark. — Jeg betragter denne Agitation for Landsforræderi! — Eet er i hvert Fald sikkert, skal Færøernes økonomiske Stilling forbedres, er det nødvendigt, at hele Folket stiller sig paa Standpunktet: Samarbejde og gensidig Støtte!

I Ojeblikket søger Arbejderne paa Færøerne at opnaa de bedste Resultater ved et saa intimt Samarbejde som muligt med Arbejderne i det gamle Land, og jeg under mig naturligvis ikke over, at jeg af Overklassen deroppe blev modtaget med følgende Hilsen i Form af en Artikel i Selvstyrelsebladet »Tingakrossur«: